

ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ

Τόμος ΙΘ -- 30 Σεπτεμβρίου 1925. -- Τεύχος Β—Γ

ΤΟ ΥΠ' ΑΡΙΘΜΟΝ ΛΘ' ΚΑΤΑΛΟΙΠΟΝ

Τὸ ὑπ' ἀριθμὸν ΛΘ' κατάλοιπον ἀποτελεῖται ἐκ τῶν ἀκολουθῶν ἀντιγράφων :

1. Ἀντίγραφον ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν Γ—Ι—16 κώδικος τοῦ Ἐσκουριάλ, ὡς γίνεται δῆλον ἐκ τῆς ἀκολουθοῦσης ὑποσημειώσεως τῆς πρώτης σελίδος. «Περιλαμβάνονται ἐν φ. 25α—32α τοῦ Ἐσκουριαλείου Γ—Ι—16, αἰῶνας ια'». Τὸ ἀντίγραφον τοῦτο ἐκ σελίδων ὅσῳ περιέχει τὰ ἀκόλουθα κείμενα.

α (σ. 1-5) «Περὶ τοῦ θρυλουμένου καὶ ἐκλεκτοῦ βασιλέως».

Ἄρχ. Τοῦ γνωστοῦ καὶ ἀγνώστου τοῦ κατοικοῦντος ἐν τῇ πρώτῃ ἀγρῷ τῆς Βυζαντιδος ὁ ἀληθινὸς βασιλεύς.

Τελ. Ταῦτα μὲν καὶ ὁ Πατέρων συμφωνεῖ καὶ οὕτως κηρύσσει τὸν ὡς νεκρὸν λογίζοντα καὶ εἰς οὐδὲν χρησιμεύοντα. Τῷ δὲ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, τῷ ποιοῦντι παράδοξα, πρέπει ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

β (σ. 5-6) αἴτιος χρησμὸς ὡρατος διαλαμβάνων καὶ οὕτως περὶ τοῦ τέλους τῆς βασιλείας τοῦ Ἰσμαήλ».

Ἄρχ. Ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει εὑρίσκεται κίονιν καὶ εἰς ἐν μέρος ἴσταται Ἐηρόλοφος καλεῖται.

Τελ. οὖν τῷ ἀνάρχῳ τε πατρὶ καὶ πνεύματι ἄγιῳ ὑμνοῦνται καὶ δοξάζονται εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

γ(σ. 6—7) «Στίχοι τῆς Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Ἀγγελοφόρου».

Ἄρχ. Χάριθι, παντάλαινα Βιβυλῶ, νέα ἰδῶν γὰρ ὁ θεὸς ἐξ ὕψους μόνος.

1. Τὰ κείμενα εἶνε ἱτοιμα πρὸς ἐκδόσιν.

Τελ. Θεός συμπαθής καὶ πάλιν ᾧ κτειρὲν σε
πραύγων πᾶσαν κακίαν ἐθνῶν ἀπίστων.

δ (σ. 7) «Ἐτεροι σίχοι τῆς αὐτῆς Κωνσταντίνου»

Ἄρχ. Βύζαντος αὐλή, ἐστία Κωνσταντίνου
Ρώμη, Β. βυλῶν καὶ Σιών, ἄλλη νέα.

Τελ. Δέξης γὰρ οἶκος οὐ θεοῦ χρηματίσεις.

Τέλος τῶν παρόντων χρησμῶν.

2. Ἀντίγραφον ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν XXII—I κώδικος τῆς ἐν Νεαπόλει βιβλιοθήκης τῶν Ἱερωνυμιτῶν, ὡς γίνεται δῆλον ἐκ τῆς ἀκολουθοῦ ὑποσημειώσεως· «Περιλαμβάνεται ἐν φ. 26 τοῦ κώδικος XXII—I τῆς ἐν Νεαπόλει βιβλιοθήκης τῶν Ἱερωνυμιτῶν (Liberolamini) ἡ Oratoriaua γεγραμμένου τὸν 15' αἰῶνα χεῖρ Ἰωάννου Δοχειαγοῦ». Τοῦ ἀντιγράφου τοῦτο ἐκ μιᾶς σελίδος περιέχει «Χρησμός σιδύλλειος περὶ Βυζαντίου».

Ἄρχ. Καὶ σὺ βαρύπολι Βυζαντίη ἢ ἀπτόν Ἀσίης δὴθ' ἔξεις
χώραν, καὶ δὴ τοι στοναχάς.

Τελ. Εἶτ' ἐξεδαφισθήσῃ καὶ πυρὸς μένος ἕλην ἐκδαπανήσει,
λύκοι τ' ἀλώπεκές σ' εἰκήσουσι καὶ ποτ' ἔσῃ πανέρημος
ὡς μὴ γεγονυῖα.

3 Ἀντίγραφον ἐκ τοῦ Μερκιανοῦ κώδικος Cl. IV cod. 38, ὡς γίνεται δῆλον ἐκ τῆς ἀκολουθοῦ ὑποσημειώσεως τῆς πρώτης σελίδος. «Περιλαμβάνεται ἐν φ. 34 c—3... τοῦ Μερκιανοῦ κώδικος (Cl. IV cod. 38 αἰῶνος 15)». Τοῦ ἀντιγράφου τοῦτο ἐκ σελίδων ἑπτὰ περιέχει «Κήρυξις τοῦ προφήτου Δανιήλ καὶ ἔρασις περὶ τῶν χρησμῶν μέλλοντος καιροῦ τῶν ἑπτὰ αἰώνων».

Ἄρχ. Ἐγὼ κλίνω γράφω τὰ μέλλοντα γενέσθαι

Πολλὰ τραγία εἰς τὸ Σχλονίκη, πολλὰ πετζοκολλήματα εἰς
τὸν Νέπακτον, πολλὰ ἐλάφια.

Τελ. Ἔως τε τὴν Ἀσπρην Βρύσιν
νὰ τὰ ἰδοῦν εἰ ἢ Συριάνες
νὰ σονάξουν ὄλον τους τὸ βίον
νὰ τὴν πάρουσιν εἰς πλοῖα
νὰ εἰθουν εἰς τὴν

Τῶν κειμένων τούτων τὸ 1α εἶνε ἐκδοσθέν ἐν τῇ ἑλληνικῇ πατρολογία τοῦ Migne τόμ. 107 σελ. 1149 ἐ. ἐτι δὲ ὑπὸ τοῦ Στεφανίτζη ἐν τῷ ἔργῳ αὐτοῦ τῷ ἐπιγραφόμενῳ «Συλλογὴ διαφόρων προρρήσεων» σελ. 113 ἐ. Σύγκρισις τοῦ ἡμετέρου κειμένου πρὸς τὰ ἐκδοσθέντα δεικνύει διαφορὰς τινὰς ἀναξίας λόγου καὶ παραλείψεις τοῦ ἡμετέρου κειμένου, ἕπαρ εἶνε καὶ κολοβόν, ἀρκούσας. Τούτων ἐνεκα ἢ ἐκδοσίς τοῦ κειμένου τούτου καθίσταται περιττή.

Τὸ 1δ ἦτοι ὁ «Ἐτερος χρησμός ὠρατος διαλαμβάνων καὶ εὖτος περὶ τοῦ τέλους τῆς βασιλείας τοῦ Ἰσμαήλ» ἔχει πολλάκις ἐκδοθῆ.

Τὸ 1γ ἦτοι οἱ «Στίχοι τῆς Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Ἀγγελοφόρου» ἔχουσιν ἐκδοθῆ ὑπὸ τοῦ Legrand ἐν τῷ ἔργῳ αὐτοῦ «Les oracles de Leon le sage» σελ. 43 ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Ἀγγελοφόρος βασιλεὺς φρουρῶν τρισσῶς τὴν δέλτον. Στίχοι τῆς Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Ἀγγελοφόρου» καὶ ὑπὸ τοῦ Στεφανίτζη (ἐν. ἀν. σελ. 140) ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Ἐκ τοῦ αὐτοῦ Λεοντίου στίχοι περὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως παρὰ τοῦ ἀγγελοφόρου βασιλέως». Τὸ ἡμέτερον κείμενον ἐλαχίστας ἔχει διαφορὰς συγκρινόμενον πρὸς τὸ κείμενον ἰδίᾳ τοῦ Στεφανίτζη. Κατὰ ταῦτα ἢ ἐκδοσίς αὐτοῦ καθίσταται περιττή.

Τὸ 1δ' ἦτοι «Ἐτεροι στίχοι τῆς αὐτῆς Κωνσταντινου» ἔχει ἐκδοθῆ ὑπὸ τοῦ Migne (ἑλλ. πατρολ. τόμ. 107 σελ. 1119) καὶ ὑπὸ τοῦ Στεφανίτζη (ἐν. ἀν. σελ. 121). Σύγκρισις τοῦ ἡμετέρου κειμένου πρὸς τὰ ἐκδοσθέντα ἐλαχίστας δεικνύει διαφορὰς μὴ καθιστώσας ἀναγκαίαν τὴν ἐκδοσὶν τοῦ ἡμετέρου κειμένου.

Τὸ 2 ἦτοι ὁ «Χρησμός σιδύλλειος περὶ Βυζαντίου», ἀ, καὶ ἄλλοθεν γνωστός, εἶνε ἀξίος ἐκδόσεως. Ὅθεν ἐκδίδεται ἐν τέλει.

Τὸ 3 ἦτοι ἢ «Κήρυξις τοῦ προφήτου Δανιήλ καὶ δράσις περὶ τῶν χρησμῶν μέλλοντος καιροῦ τῶν ἑπτὰ αἰώνων» εἶνε ἀξίον ἐκδόσεως, ἀ, καὶ εὑρηται καὶ εἰς ἄλλα χειρόγραφα, τὰ ὅποια ἔπρεπε νὰ ληφθῶσιν ὑπ', ὄψιν πρὸς πληρεστέραν καὶ τελειότεραν ἐκδοσὶν.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω κειμένων εὑρίσκομεν ἐν τῷ ἡμέτερῳ κατα-

λοιπῶ καὶ πέντε τετράδια περιέχοντα περιγραφὰς κωδίκων χρησμο-
λογικῶν. Αἱ περιγραφαὶ αὗται τῶν χρησμολογικῶν κωδίκων δη-
μοσιεύονται κατωτέρω.

Κ. Ι. Δ.

I

Χρησμός σιβύλλειος περὶ Βυζαντίου

Καὶ σὺ θρῦπολι Βυζαντίη, ἢ ἀντίον Ἀσίης δὴθ' ἔξεις χώραν,
καὶ δὴ τοὶ στοναχὰς καὶ ἀναρῆθητον ἐκχεεῖς αἷμα, πρὸς δ' ὕψη-
λὸν πτόμα σὺν πολυπόροις οἰδμήμασι· λίσσομαί σε Βυζαντίην κλει-
νήν, βασιλείαν ἄθεσμον ὑστάτην, ἢ πᾶσι δείξεις κακὰ πολλὰ βρο-
τοῖσι καὶ πάσης γαίης ἀνδρῶν τε μέγθους ἐκδαπανήσεις· ἔξεις
δ' αἰχμητὰς βασιλείας ἐθνῶν ἐπὶ δυσμαίς, καὶ θεσμοὺς θήσεις καὶ
πάνθ' ὑποτάξεις. Αἶ, αἶ, Βυζαντίη νῆσε, σὺ θεὸν μὲν οὐκ αἰδοῦσα
ψεύση τολμηρά, κλύσει δέ σε κύμα λευκοῦ πόντου. Αἶ, αἶ, Βυ-
ζαντίη χώρα, μέγα δ' ὄνομα λαχοῦσα, ἄρξεις βασιλείας οὐδέποτε
ἔς τρίς τρίς ἑκατοντάκις. Ἦξει οὖν ποτ' ἀνωθεν ὑπ' ἀρχένα Βυ-
ζαντίοιο οὐράνιος πληγὴ κάμψει τε σὸν ἀρχένα πρῶτον, εἴτ' ἐξε-
δοφιοθήσῃ, καὶ πυρὸς μένος ὄλην ἐκδαπανήσει, λύκοι τ' ἀλώπεκές
σ' οἰκήσουσι καὶ ποτ' ἔση πανέρημος ὡς μὴ γεγонуῖα.

II

**Κήρυξις τοῦ προφήτου Δανιήλ *
καὶ ὄρασις περὶ τῶν χρησμῶν μέλλοντος καιροῦ
τῶν ἑπτὰ αἰώνων.**

Ἐγὼ κλίνω γράφω τὰ μέλλοντα γενέσθαι.

15 Πολλὰ τραγία εἰς τὸ Σχλονίκη, πολλὰ πειζοκολλήματα εἰς τὸν

I. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 2β τοῦ κώδικος XXII—I τῆς ἐν Νεαπόλει Βι-
βλιοθήκης τῶν Ἱερωνυμιτῶν (Gerolamini) ἢ Oratoriana, γεγραμμένου
τὸν 18' αἰῶνα χειρὶ Ἰωάννου Δοχειαροῦ.

2. στοναχὰι 3. πολὺ σὺν, πόροις οἰδμήμασι 7. οὐ 11. τὲ

II. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 34x—3... τοῦ Μαρκιανοῦ κώδικος Cl. IV
cod. 38 αἰῶνος 1στ'.

Ἐν τῇ ἐπιγραφῇ Κήρυξ προφήτου δαήλ ὄρασις χρῆσμον καιροῦ
τον ἑπτὰ. 14. ταμέλλοντα 15. πειζοκολήματα

Νέπακτον, πολλὰ ἐλάφια εἰς ^{λσ} φλ_{σον}, πολὺς δρόμος, πολλὲς βίγλες εἰς τὴν Ἀχαΐαν, πολὺς καπνὸς εἰς τὴν Βέρροισαν, πολὺς δρασμὸς εἰς τὴν Πελαγονίαν, πολλὰ μαρουλλάφυλλα εἰς τὰ ὄρη, κακὲς τυρομαγεραίες εἰς τὴν Πελοπόννησον, κακὲς λαχανόπηττες εἰς τὴν Ἀκοδα. Χαίρου πέτρα, χαίρου ρίζα, χαίρου, τραγοπέζουλα. Πολλὲς κούντρες εἰς τὴν Μονοβάσιαν, πολλὲς λακτὲς (;) εἰς τὴν Καλαμάταν, πολλὲς γαλακτοχωσιές εἰς τὴν Δραγαλεθὸν, πολὺς κρεμὸς εἰς τὴν Καρλίαν, πολλὲς τέντες εἰς τὴν Θύβαν, πολλὲς πορδὲς εἰς τὴν Κόριθον, εἰ τις ἐλθῆ εἰς τὸ ξὺν ἔμπει θέλει εἰς τὴν ὀγδόη. Πολὺς δρυγμὸς εἰς τὸν κῶλον τῆς γαῖδαρας. Ὡ κακῶ ὅπου οὐδὲ μὲν ἡξέρη νὰ πλέκη πληρουμένης τῆς ὀγδόης καὶ ἀρχομένης τῆς ἐνάτης.

Ἐφθασεν καιρὸς τοῦ τρύγου

ὡς διὰ νὰ ἔξολοθρεύσῃ

πᾶν γένος Ἰσμαηλίτων

ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου.

15

Ὡ τῶν συμφορῶν τῆς νήσου

τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰ τις θέλει

νὰ χρησιμολογῆ ἄς τρέχῃ

ἐκεῖ ὅπου [ἐγὼ] λέγω,

καὶ ἂν οὐκ ἐλθῇ ἡ γρηὰ Μαρία,

20

τὰ κουτζούλια στέκουν.

1. ἐλάφια πολλὸς δρόμος πολ' βίγλες εἰς 2. ἀρχαίαν πολλῆς βέρριαν πόλλης δράσμ 3. πέλαγονίαν' πολλὰ μαρουλόφυλλα 4. κακὲς τυρομαγεραίες εἰς πελώπониσον κακὲς λαχανόπητταῖς 5. (καὶ κατωτέρω) χαίρου ρίζα τραγοπέζουλα' πολλὲς κούντρες μόνοβασίαν πόλλες 6. καλαμάταν' 7. πόλλες γαλακτοχοσιῶν δραγαλεθῶν πολλὴ κρεμὸς 8. καρλίαν' πολλ' νταίτες Θύβαν' πόλλες πορδὲς 9. κόριθον' ἢ τῆς ἐλθῆ ξὺν ἔμπει θελή ογδόη' πόλη βρηγμὸς 10 τὴν κῶλον γαῖδαράς κακῶ ὅπου οὐδὲ μὲν ἡξέρη νὰ πλέκη πόληρουμένης 11. οὐδ' ἀρχομένης τῆς 12. Οἱ εἰσὶ γειγραμμένοι καταλογάδην ἐν συνεχείᾳ. ἔφθασεν καιρὸς τρύγου 13. διὰ νὰ ἔξολοθρεύσῃ 14. πᾶν εἰσμαηλίτων 15. ἔκτῃς πέλοπόνισου 16. τὸν συμφορὸν νήσου 17. ἐλλάδος ἢ τῆς θέλη 18. χρηστολογῆ ἀστρεχῆ 19. ἐκεῖ λεγῶ 20. ἀνουκελθῆ ἢ γρηὰ 21. κοντζούλ α δεμτ στέκουν.

Ἔλθει θέλει εἰς τὴν Κέρθον,
 καὶ ἂν ἐμφθάσῃ καὶ ἔμπη ἀπέσω
 ἄνω κάτω εὐραῖ τὴν θέλει,
 5 ὅταν [μὲν] ὁ βεῖς βοήσῃ
 καὶ ὁ ἀετὸς ὄριξῃ
 καὶ [έ] μύσχος νὰ κραυγάσῃ
 καὶ ὁ λέος νὰ ὄριξῃ,
 τότε διώξῃ ὁ εἰς χίλιους
 καὶ δυὸ μετακινήσου
 δισμυρίους.
 καλοσκάμνη ἢ ρεκιτήρια
 καλόκλαδη ἢ ρίζα
 εἰς μετὰ πάντων ὅτε
 15 τὸ ὄλοῦν εἶπαι τὸ θέλου
 καὶ μεγάλα νὰ στενάξουν
 ὄλο καὶ ἄλλοι νὰ εἰπουν
 πολλοὶ σιδεροκέφαλοι θέλου πέσει
 ἀλλὰ πάρτηκα ἡμῖν ταῦτα
 Ἐφθασεν καὶ Ἰωάννης
 20 [.] ὁ ἡγαπημένος
 ὁ πτωχὸς ὁ Πτωχολέων
 καὶ τῶν πλέων ὀδ' ἐργάτης.
 Ἦλθεν διὰ νὰ σᾶς [ἐπι]δλέπῃ
 τὲς τριανταδύο ὥρες
 25 καλουῖός μου δωδεκάτος

1. ἔλθῃ θέλῃ κορῖθον 2. ἐνεφθάσῃ ἔμπῃ ἀπέσω
 3. ἀνοκάτω εγκρι θέλῃ 4. ὅταν ὁ βοήσει 5. ὁ
 ὄριξει 6. μύσχος κραυγάσει 7. ὁ λέος ὄριξῇ 8. τότε
 διώξῃ ὁ εἰς ᾧ 9-10. μετὰ κοινισοῦ σῆν δὺσμῆριους 11. κα-
 λοσκαμνη ἢ 12. καλοκλαδή 13. εἰς πάτων 14. ὄλοῦν
 ὑπῆν το θέλοῦν 15. νὰ στενάξου 16. ὄλο ἀληνα ὑπο 17. πολλ
 σηδερωκέφαλη θέλοῦν πέσῃ 18. ἀλλὰ ἡμῖν ταῦτα 19. ἰωάννης
 20. ὁ ὁ 22. πλέων ὀδεργάτης 23. νασας ἐπιβλέπη 24. ταῖς
 τραταδύο ὥρες 25. καλουῖός ἰβ

οὐχ υἱός μου, ἀλλὰ θετός μου
 Ἐξέβη καὶ [τὸ] λασκαράτο
 ἀκαθὴ ἀπὸ τὴν Ἀλαμάνιαν
 Ἐξέβησαν καὶ δώδεκα ἀδέλφια
 . . ἀπὸ τὴν Τραπεζῶντα

8

Ταῦτα ἐφθασεν καὶ ἡ μιὰ γυνὴ νὰ καταλύσῃ τῶν Χριστιανῶν τὴν ἐκκλησίαν καὶ μιάνῃ τοὺς ἱερεῖς ποτε Ἐνώχ καὶ Ἡλίας ἐν τῷ κόσμῳ ὅλη ἔχει πολὺ.

Ταῦτα ἐφθασεν καὶ χιόνι
 καὶ ἐπλάκωσεν τὰ ὄρη
 καὶ ἐτζάκισεν τὰ δένδρη
 καὶ ἦλθεν ἡ φωτὶα
 καὶ ἠὕρηκέν τα τζακισμένα
 καὶ ἔκαυσεν καὶ ἐνεπόρισέν τα
 καὶ ἀπομείναν χῶρις δένδρον

10

15

Περὶ τοῦ Ἀμηρακίου.

. Ὄταν θέλῃ θυμωθῆ τὸ ζιζάνι τὸ Ἀμηράκι, τότε θέλει κινήσει ὁ Βαρσάκ καὶ οἱ Γέθ, Τσέχτες, Λέχιδες νὰ ἐλθοῦν εἰς τὸ Ἀμηράκιον νὰ τὸ ἀνακρίνουσιν· νὰ κινήσῃ τὸ ἀμηράκι τὸ ζιζάνι νὰ τρίξῃ τοὺς ὀδόντας, νὰ κινήσῃ, παπαρίζει καὶ φωνάζει, πάλιν εἰς Οὐγκρίαν σημαίνει καὶ πτερὸν ἀνατινάσσει.

20

Ἔρχεται Μαριὰ ἐκ τὸν μύλο

1.. οὐχὴ ἄλλη ὁ θετός 2. ἐξέβη λασκαράτο 3. ἀκαθὴ ἀπὸ ἀλαμανίαν 4. ἐξεβήσαν ἰβαδέλ 5. ἀπὸ τραπεζῶντα 6. ταῦτα ἐφθασέν ἡμῆ ἀρα γυνὴ καταλυση τὸν 6 7. χριστιανὸν μὴ ἀνὶ ἱερεῖς πό ἡλίας 8. κοσμῶ ὕλο (ἢ ὄχο) ἔχη (ἢ ἔλη) πόλλη 9. ταῦτα ἐφθάσεν χιῶνι 10. ἐπλακόσεν τα βουνὰ 11. ἐτζακισεν δένδρη 13. ἦβρε τα 14. ἔκαυσεν ἐναίπηρισεν τὰ 15. ἀπὸ μῆναν δένδρον 16. ζιζάνη ἀμηράκι τότε θέλη 17. κνηση ὁ βαρσάκ ἡγώθ λέχηδες ἐλθοῦ 18. ἀνακρίνε ὕσιν· θυμωθῆ ἀμηράκι 18 19. ζιζάνη νὰ ὀρίξει ὀδωντας νὰ κινήσει παπαρίζῃ φωνάζει 20. οὐγκρίαν σημένοι πτερὸν ἀνατινάσσει 21. ἐρχεταιῖ ἐκ μύλον.

καὶ βαστά σακκὶν ἀλεύριν
 νὰ ζυμώσῃ τὰ κουλίκια,
 τὰ ξυνόμηλα τοῦ μύλου
 νὰ τὰ φᾶσι τ' ἄγρια γίδια
 ὅπου τὰ βουνὰ κρατοῦσιν
 καὶ οἱ κουκουῦτζοὶ μαγερεύουν

5

Διωγμός, συριγμός, πολλές κόλασες εἰς τὸ Ἑξαμόλιον. Τότε
 θέλει θυμωθῆ τὸ ζιζάνι τὸ ἀμηνράκι νὰ τὰ ρήξῃ τὴν θάλασσαν καὶ
 φύγῃ τὸ Ἀνάπλι καὶ μόνον εἰς τοὺς πύργους ἀπομείνουν. Καὶ
 ἦλθαν νὰ χοιρίδια.

Καὶ ἔσκαψαι τοὺς πύργους
 καὶ ἐράγαν τὸ βυλάνι.
 ἤκουσέ το ἡ Κορώνη
 καὶ ἔστειλέ το τῆς Μεθώνης
 καὶ ἐφύγαν τὰ δύο ἀντάμα.
 Καὶ θυμώθη τὸ ἀμηνράκι
 καὶ οὐαὶ στὴν Κύπρο ἔχει
 (καὶ) ὁμοίως καὶ τὴν Κρήτην
 καὶ (τὴν) Ρόδον περπατήσῃ
 ἕως τὴν κόκκινην μηλέαν
 νὰ σεβῆ εἰς αὐτὴν μέσα.
 Εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Ἁγίου Πέτρου,
 ὃ λογίζεται τοῦ πάπα,
 τὸ εἰς τὴν πρεσβυτέραν Ρώμην

15

20

1. βαστά 2-3. σακκὶν—ζυμώση προσέθηκα κατ' ἀναλογίαν χρη-
 σμῶν Λέοντος έκδ. Legrand 2. κουλίκια 3. ξυνομήλα 4. τα-
 φασὴ τὰγρια γίδοια 5. ὅπουα 6. ἡ κουκουῦτζη μαγερεύουσιν
 7. διωγμός συριγμός πολλαῖς ἑξαμήλην 8. θυμωθῆ το ζι-
 ζάνη ἀμηνράκι ρήξι θάλασσαν 9. ἀνάπλη μόνον εἰς πύρ-
 γους ἀπομείνουν 10. ταχιρίδοια 11. ἔσκαψαν πύργους 12. το-
 βυλάνοι 13. ἤκουσε ἡ κορώνοι 14. ἐστηλέτο 15. ἐφυγαν τα-
 δύο 16. θυμωθῆ ἀμηνράκι 17. ἔχη 18. ὁμιος κρητὴν
 19. περπατήση 20. ἕως κοκκίνην μύλαϊαν 21. σέβυ αὐτὴν
 μέσα 22. αὐλιν 24. ρωμὴν.

νᾶπομείνουν δύο πύργοι,
 βύσσινος καὶ πορφυρέος
 καὶ προστάξει τοῦ Κυρίου
 ἔλθῃ Μιχαήλ ὁ ἀρχάγγελος
 μετὰ ρομφαίας ὁ μέγας
 ἀρχιστράτηγος ἐδγῆ κοκκινοφόρος
 ἐκ τὸν πορφυρέον πύργον
 ἀντάμα ἐκ τῶν ἄλλων
 βύσσινος καὶ λευκοφόρος
 καὶ ὀργιστῆ αὐτοῦς
 καὶ κατακόπουν ἀλλήλως.
 Τότε διώξει ὁ εἰς χιλίους
 καὶ οἱ δύο δισμυρίους
 νὰ τοὺς ὑπᾶν εἰς τὸν τόπον
 [τὸ] λεγόμενον Ἰκόνιον
 καὶ διὰ τὸν ὄρκον ὃν ὤμοσεν ὁ θεὸς τῷ Ἀβραάμ
 ἀπομείνουν θέλοντι τρεῖς
 καὶ ἀπὸ τότε θέλει ἔλθει
 τὸ δισάκκιν τὸ σπασμένον,
 οἱ Γότθιδες· Κύριε, Κύριε διὰ τοῦ ἐλέου σου
 Χριστιανῶν παιδεῖα μὴ φθάσῃ
 εἰς τὸ δισάκκιν τὸ σπασμένον.
 τότε σὸν θέλει ἔδγη
 εἰς τὸν κῶλον τῆς γαῖδας

1. ἀπο μὲν οὖν δύο πύργοι 2. βύσσινος πορφυρέω 3. πρό-
 σταξει τοῦ προσέθηκα 4. ἔλθῃ μήχαῆλ ὁ ἀρχάγγελος 5. μετα-
 ρώμφαίας ὁ 6. ἀρχιστράτηγος εὐγῆ κόκκηνοφόρος 7. ἐκ τῶν
 πορφυραὶ πύργον 8. ἀτάμα 9. βύσσινος 10. ὀργιστῆ 11. κατα-
 κοποῦν ἀλλήλως 12. διώξει εἰς χιλίους 13. ἢ δύο δυσμήριους
 14. ὑπᾶν εἰς τὸν τόπον 15. τὸ προσέθηκα λεγόμενον κόνιον
 16. ὄρν ὃν ὤμοσεν το Ἀβραμ ἀπομεινοῦν θελοῦν τρεῖς 18. ἀπο
 θέλη ἔλθῃ 19. τοδυσάκκιν 20. ἡγώθιδες διατοῦ ἐλεου
 21. χριστιανῶν παιδεῖα μὴ φθάσει 22. δυσάκκιν 23. σονθέλοι
 εὐγῆ 24. εἰς τὸν κῶλον γαῖδας

νὰ ἐλθοῦν στερεῖα μερέα
 ἕως τῆς Μονοβασίας
 νὰ στραφοῦν ἐκεῖ ὀπίσω
 νὰ ἐλθοῦν στήν Βαβυλῶνα
 5 νὰ σκάψουν νὰ τὴν εὐγάλουν
 ὡσπερ μαύρη μελακίνα
 καὶ ἀπ' ἐκεῖ νὰ τὴν ὑπᾶσιν
 'εἰς τὸ καστέλλιν τῆς Ὠλένης
 καὶ πολλὰ νὰ πολεμήσουν
 καὶ πολλὰ νὰ κινδυνεύσουν.
 Καὶ σταθῆ ἱερεὺς Κυρίου
 εἰς πόρταν τῆς Ὠλένης
 ὄνομα Παπαμιχάλης,
 καὶ νὰ λάμπῃ τὸ σπαθί του
 15 νὰ σκεπάσῃ τὴν νεφέλην
 ἕως Κυρίου Παντοκράτορος,
 νὰ κατακοποῦν ἀλλήλως.
 Τότε ἡ Ἀνατολή βροντήσῃ
 καὶ ἡ Δύσις νὰ ἀστράψῃ
 20 καὶ βορέας [τα] καὶ νότος,
 ἄνεμος μετὰ χαλάζης.
 Νὰ γεμίσῃ ὁ Ρομφέας
 ποταμὸς [καὶ] νὰ ἐπάρῃ
 ἄρματα τῶν Ἀγαρήων
 ἕως τὴν Σαρακηνίαν

1. νὰ ἐλθοῦν σταυρεῖα μὲ ράϊα 2. ἕως μονοβασίαις 3. στρα-
 φοῦν ὀπίσω 4. ἐλθοῦν ἕως 5. σκάψουν εὐγάλοιιν 6. ὡς-
 πὲρ μαυρὶ μελακίνα 7. ἀπέκοιθεν ὑπᾶν 8. εἰς τὸ καστέλλιν
 Ὠλένης 9. πόλλα πόλεμύσουν 10. πόλλα κινδυνεύσουν 11. ἱε-
 ρεὺς 12. πόρταν τῆς Ὠλένης 13. ὄνομα παπά μιχάλης 14. λά-
 πητοςπαθὴ 15. σκεπασί 16. ἕως πάντοκράτωρος 17. κατα-
 κοποῦν ἀλλήλος 18. ἡ ἀνατόλη βροντήσῃ 19. ἡδύσης ἀστραψῃ
 20. νοτος 21. ἄνεμος μετὰ 22. γεμήσει ὁ ρομφαίας 23. σαρα-
 24-25. ἄρματα ἀγαρινῶν ἕως σαρακοινίαν

ἕως [τα] τὴν Ἀσπρην Βρύσιν
 νὰ τὰ ἴδοῦν ἐκεῖ ἢ Συριάνες
 νὰ συνάξουν ἕλον τους τὸν εἶν
 νὰ τὸν πάρουσι εἰς πλοῖα
 νὰ ἔλθοῦν εἰς τὴν

III

1.

Χρησολογικοὶ κώδικες Βενετίας

Μαρκιανῆς Cl. IV Cod. XXXIV (Mingarelli . . .) ιε' αἰῶνος, (Nani 266).

Ἄρχ. Τὴν ἐχθροποιὸν ἔνδοθεν κρύπτει πλάνην. Συμπίπτει πρὸς τὸ δεῦτερον μέρος τοῦ ὀπισθεν κώδ. Ταυρίνου B—V—27, κοσμεῖται δὲ μέχρι φ. 7^ε ὑπὸ ἀχρώμων εἰκόνων, ἄριστα διὰ μέλανος ἐσχεδιασμένων, τῶν αὐτῶν καὶ ἐν τῷ ταυρινεῖ κώδικι. Ἐπιτεταί φ. 8^α «Περὶ τοῦ ὀφειλομένου πτωχοῦ καὶ ἐκλεκτοῦ βασιλέως» μετὰ διαφορῶν καὶ μακρότερον ἢ ἐν τῷ ταυρινεῖ, μέχρι φ. 13^ε δι' οὗ τελευτᾷ ὁ κώδιξ.

Class. IV e od. XXXVIII (Mingarelli . . .) ιστ' αἰῶνος (Nani 260).

Ἄρχ. φ. 5^α (τὰ πρότερα λευκά).

Τὴν ἐχηρόπονον ἔνδοθεν κρύπτει πλάνην· μέχρι φ. 14^α (τὸ φ. 8 ἐσχεδιασμένον πλὴν μικροῦ μέρους ὡς καὶ τὸ 11, τὸ 9 καὶ 10 λευκά) μέχρι φ. 4^α.

Συμπίπτει πρὸς τὰ ἄνω μετ' ἀναλέγων εἰκόνων, κάκιστα διὰ μέλανος ἐσχεδιασμένων.

Ἐπιτεταί φ. 14^ε.

«Ἐδε θ' κέδε κάπκα καὶ ἔδε πό'εμον τὸν ἔχω καὶ οἶπασαι διὰ τὴν θῆταν».

(Ἰδε κώδικα Ταυρίνου φ. 26^α.)

Τελ. φ. 15^α «καὶ ἄλλον πλέον εὐδέν σας λέγω καὶ ὅσον θέλετε λαλεῖτε».

1. εἰς αἰ. προσ βρύσιν 2. ταῖδοῦν ἢ συριάνες 3. συναξοῦν
 4. παροῦν πληα 5. ἔλθοῦν

φ. 15^α «Λέοντος τοῦ σοφωτάτου βρασιλέως παραβολαὶ σὺν θεῷ ἀγίῳ ὡς μηθικαὶ ἐκ τινος μοναχοῦ Λεοντίου ἐκ τῶν συμβολικῶν». Πρὸς τὸ κράτος πρὸς ἡμᾶς ἀνταλλάξαν τὴν χάριν ταύτην ἐμὴν προσδοκίαν :

«Ἀνδριάντων τῆς Κωνσταντινουπόλεως στίχοι».

Ἔστην οὐγκρίον ἀκούω σημένον, καὶ σημαίνουν παπαρίζουν, καὶ πτερὰν (φ. 15^β) ἀποτυνάσουν . . . (ἐσχισμ.), μουχλιασμένον μετὰ τὴν γρίαν τὴν ἀλουπούτζαν· ἦλθεν διονύσιος ἀνδριομένος

(Τὸ κείμενον ἐκτενέστερον ἢ ἐν τῷ ταυρεναίῳ κώδικι ἐν συνεχείᾳ ἀνευ ἐξηγήσεων Τέλ. φ. 16^β τὰ κουρβούλλια ἐξεριζώνουν καὶ τὰς ρόγας συντζακίζουν : .

φ. 16^β «Αἶ καὶ ἡ βάτος ἀπὸ πέρα ἤπλωσε καὶ ἐπίασεν τόπον τὸ λεγόμενον σκουτάρην ἔχον ῥόδον λασκαράτον μετὰ ῥαμενικὸν ἀκάνθ».

Βάτος ἐστὶν ὁ Βατάκης, ὁ ἐκ θράκης Θεττάλων ἔγημε δὲ τὴν θυγατέρα τοῦ Δάσχαρι τοῦ βασιλέως, (ἐξακολουθεῖ ἡ ἐρμηνεία). Ἐν φ. 16^α κατωτέρω. Οἱ κουκούτζοι μαγκρέδουν (ἐπομένης ἐξηγήσεως), ἐν φ. 17^α ἀγκηνάρας καθαρίζουν πῶς τοὺς ἅπαντας οὐκ οἶδα ἕως νάμπουν εἰς τὴν τρίπαν» (ἐπομ. ἐξηγήσεως) καὶ οὕτω καθεξῆς. Τελευταῖον κείμενον ἐν φ. 20^α ἔπητα ἔρχεται ὁ λόκος ὀλίγας τηνάς ἡμέρας νὰ τὸ βλέπει γύρωθεν καὶ τὸ ἐντὸς καὶ τὸ ἐκτὸς νὰ τρώγει καὶ εἰς τὸ μέσον νὰ καθεύδει . . . καὶ χριστιανῶν παῖδες μὴ φθάσουν (ἐπομένης ἐξηγήσεως).

φ. 21^α «Στίχοι τῆς Κωνσταντινουπόλεως» Βίζαντα αὐδὴν ἐστὶν Κωνσταντινου κτλ.

φ. 21^β ταῦτ' ἀκούσιντω καὶ ὁ πάρδος· ὁ βασιλῆσκος καὶ ὁ λέων καὶ ἀλώπηξ καὶ ἦλθον ἐσυνήχθησαν. Ἰδὼν δὲ ὁ βρασιλεύς Χριστιανῶν καὶ ὁ Αὐγίδης τραπέζονταίος καὶ ὁ Κηλυκίας Ἀρμένιος (μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐξηγήσεως) τὰ κουρβούλια ἐξεριζώνη ἦτοι τοὺς ἀνθρώπους· τὰ σταφύλια ἐξερογίζη ἦτοι χωρίζει μητέρας ἀπὸ τέκνων· τὸ κρασὶν ἀναπλησμένη· τὸ αἷμα τοῦ λαοῦ ὡς βρωχὴ ἀφόρητος δράμει καὶ πνιγῆσεται ἡμίτου τρις τῆς: καὶ ἴρχεται πουλὴν ἰέραξ—ὅλη μέρα.

φ. 22^α «Στίχοι περὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Ἀγγελοφόρου».

Ἄρχ. Χάριθι παντάλαινα ὦ βαθυλῶν· τέλ, πᾶσαν κακίαν ἔθνῶν ἀπιστῶν

φ. 226 Τὴν τετράδην τὸ ταχία καὶ ἔρχεται καὶ ὁ κληρονόμος καὶ βαστά σκμνὴν καὶ ξίφος.... χαρτὴν καὶ ψάλλουν.

Κ ε̄ ἐλίθλεψόν ἐξ οὐρανοῦ καὶ εἶδε καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἄμπελον ταύτην. Κληρονόμος ὁ πένης βασιλεύς... φ. 23α Οἱ παπάδες φορεμένοι· ἐκέρωντες τῷ κυρίῳ περὶ εἰρηκῆς καταστάσεως κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ θεοῦ ἐκκλησιῶν:

(Ἔπονται)

«Στίχι εἰς τὸν πένητα βασιλέα»

Ἄρχ. Ὄταν ὁ τλήμων ὁ πένης ὁ δοῦτης ἐκ νότου ἤξει πρὸς σέ τῆ ἐπταλόφῳ· τότε δὴξαντῆς κυρίαν καταστῆσι σέ τὴν βαθυλῶν βασιλίαν τοῦ νότου.

«Ἄλλοι στίχοι πρὸς τὸν πένητα».

Ἄρχ. Καὶ στύλος φανοῖς ἀναδοῆσει μέγα.

φ. 24α Περὶ τοῦ θρηλουμένου πτωχοῦ καὶ ἐκλεκτοῦ βασιλέως τοῦ γνώστου καὶ ἀγνώστου τοῦ κατοικοῦντος ἐν τῇ πρώτῃ ἄκρῃ τῆς Βυζαντίδος.... Τέλ. φ. 29 β τευξάμενοι, ἀναβιδάσαντες ἐφύψηλῶν τόπον καλέσουσιν αὐτὸν βασιλέα ἔχοντα αὐτὸν ἡγένους· εἰθ' οὕτω ὑμνήσαντες ὑποστρέψαντες οἴκαδὲ:

(Ἔπονται ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ ἄλλη χερὶ τὰ τοῦ Γενναδίου:

α το ιη βτοι μ η ο κα λο μ ν μα μ μ λ δ κ τ λ.

φ. 30α ἐρμηνεία τῶν ἄνω.

φ. 30β λευκὸν.

φ. 31α ἀνεπίγραφον «Ὡς φλὸξ πυρὸς καὶ εἰ μὲν ἄγγελοι ἐπετάσθησαν τοῖς πτέρυξιν αὐτὸν κύκλω τοῦ θυσιαστηρίου... καὶ ταῦτα ἀκοῦσας δὴ ἡμῖν Κύριος ὁ θεὸς καὶ βασιλείαν τὴν ἐπουράνιον».

φ. 31β «Ἄπασι καὶ ἐνὶ ἐκάστῳ ἡ παροῦσα γραφὴ ἢ τὸ παρὸν φανερὸν ἰδιόνομον ἐλπιδόμενον· ἡμᾶς εἰς κονταῖς οὐραίνος κάβαλιέριος....» Τύπος ταβουλλαρικοῦ γράμματος.

φ. 32β «Τριωδίου σύνοψις ἀκριβεσνάτι».

φ. 34α «Κύρυξ τοῦ προφήτου δαήλ καὶ ὄρασις περὶ τοῦ χρισμοῦ μέλλοντος καιροῦ τοῦ ἐπτα αἰῶνος. Ἐγὼ κλίνω γράφω τὰ μέλ-

λοντα γενέσθαι. Πολλὰ τραγικά ἐς τὸ σαλονίκη πολλά πορζοκολήματα εἰς τὸν νέπακτον. φ. 34x, 346, 35x ἐφωτογραφήθησαν.

φ. 355 πέλωπόνισον καὶ ἄνδρες οὐ μὴ εὐρεθῶσιν νά τες ἐπάρου, εἰ ἦεν δὲ προφήτις ὅτι ἡ λογκοίβαρδι φύγέτσαν εἰς τὴν Παλοπόννησον διὰ τοῦτο σὺ αὐτοῦς ἤκλουε τῆς Πέλωπονήσου.

φ. 36 «Λογι δίδαχτικὴ καταστίχων.»

Ἄρχ. Πάσα ἀγαθὴ διδασκαλία καὶ ἀρχὴ καλοῦ πραγμάτου:

φ. 366 — 396 λευκά.

Class. IV. cod. XLVI (Num. 270). Mingar Γου αἰώνος Δημουλά Ραρτοπούλου Σεισμολόγιον, Βροντολόγιον, Ζωολόγιον, Ὁροσκοπίον, Ἡμέραι φλεβοτομίας, Σεληνοδρόμιον κτλ.

Ἐν 3226 Ὁ ὑπὸ Γενναδίου ἐρμηνευθεὶς χρησμός. Ἐρυθρὰ ἢ ἐρμηγεία διάστιχος διὰ τοῦ ἐλλιπογράμματος.

φ. 3246 χρυσὴ καὶ πρόγνωσις κτλ.

Ἄρχ. Γένος δὲ τοῦ Ἰσμαήλ κτίσει ἀνω κάτο πλησίον τοῦ Ἑταλόφου καὶ οὐαί σοι Ἐπτάλοφω.

Τέλ. καὶ οὐκ ἐστὶν ὁ ἀδικῶν ἢ ὁ ἀδικούμενος καὶ ζῆσι τὸ σκήπτρων αὐτοῦ ἔτει τριανταπέντε 35 λε.

φ. 327a «Περὶ τοῦ θρυλλουμένου πτωχοῦ καὶ ἐκλεκτοῦ βασιλέως τοῦ γνωστοῦ καὶ ἀγνώστου τοῦ κατεικοῦντος ἐν τῇ πρώτῃ ἀκρᾷ τῆς Βυζαντίδος.

τέλ. σὺν ἱερεῦσιν εὐσεβιστάτοις καὶ τὸν θεὸν δοξάσαντες πάντες ἡρεμήσουσι:

φ. 334x (ἐρυθρὸν δλον τὸ κεῖμενον).

Εἶνε αἱ χρησμοὶ οἱ ἐν τῷ δευτέρῳ μέρει τοῦ ταυρινείου κώδικος καὶ τῶν δύο ἄλλων μαρκιανῶν μὲ τὰ μετάνοια, μοναρχία σουλτάνου μέμετη, ἐπαρσις, σύγχησις κλ. καὶ τὰς αὐτὰς εἰκόνας, περίπου, ἀτέχνους διὰ μέλανος μέχρι τοῦ τελευταίου φύλλου 3456.

2.

Marcianus Class. VII. cod. III (κῶδ. DCXLV) εἰς 4ον ἐκ δύο μερῶν, ὠ / 1 — 8 μικρότερα ἐ' αἰώνος, 9 — 53 μεγαλείτερα ἐ' αἰώνος.

φ. 1α 1. «Χρησμοὶ τοῦ εὐσεβιστάτου βασιλέως κυροῦ Δέοντος

τοῦ φιλοσόφου περὶ τῶν μελλόντων βασιλεῦσαι Ἀγαρηνῶν ἐν τῷ Βυζαντίῳ καὶ περὶ τοῦ εἰρηνικοῦ βασιλέως ὁ σουτδὰς θε φησιν.

2. Ὅτι οἱ χρησμοὶ οὗτοι καὶ ὁ ξηρόλοφος ἐνθα νῦν εἰσιν οἱ χρησμοὶ ἐποιήθησαν παρὰ Σεδῆρου βασιλέως τῆς παλαιᾶς Ρώμης· καὶ ζήτει ἐν τῷ ἔσταιχείῳ ξηρόλοφος.

3 Ἐν μέσω δύο κοράκων καὶ ὑποπτέρων ἀναλωθήσῃ (ἢ εἰκὼν δύο κοράκων ὡς ἐν μέσω πράσινος ὄφιος). Ἔπονται στίχοι καὶ εἰκόνες θμοῖαι ἢ ἀνάλογοι πρὸς τοὺς λοιποὺς χρησμολογικοὺς κώδικας, ἀρίστα.

Ἐν φ. 2 ἵππος πτεροφόρος ἔμπροσθεν σεσημασμένος διὰ ἡμισελήνου μετ' ἐπιγραφῆς σουλτάν μεχεμέτης οὗτος ἐστὶν ὁ τὴν Κωνσταντινούπολιν ληψόμενος.

φ. 2β δεύτερος ὁ θοῦς καὶ τέλος ἄρκτοτρόφου τὸ σχῆμα· φαίνεται τὸν τόπον καὶ τὸν τρόπον (εἰκὼν θοῦς καὶ ἐν τῇ ἦα σουλτάν μπαγιαζήτης).

φ. 3β ἄλλη τις ἄρκτος δευτέρα σκυμνοτρόφος καὶ πάντοτε ἔχειν πλὴν σκιαγραφουμένη εἰκὼν ἄρκτου σκυμνοτροφούσης, ἐν τῇ ἦα σουλτάν σελίμης).

φ. 3β στίχοι καὶ εἰκὼν σουλτάν σουλεημάνη ὀλοσέλιδος.

φ. 4α Εἰκὼν κτιρίου καὶ στίχοι

αἰ αἰ τάλαινα ἐληπαθεσιάτη πόλις

φ. 4β τῶν ἑ δερνόντων ὁ τρίτος Ἄος

Εἰκὼν ἀλώπεκος ἐφ' ἧς τρεῖς σημαῖαι α) με δὶκέφαλον

ἕτερον, β) με παπικὴν τιάραν γ) με τὸν ἅγιον Μάρκον.

καὶ ἐξακολουθοῦσιν οἱ χρησμοδοτικοὶ στίχοι.

φ. 5α «Ὅσα σοι ἐπτάλοφε ἔταν τὸ εἰκαστὸν στοιχεῖον» κτλ. μετὰ μεγάλης εἰκόνης κλίνης (ἀξιολογωτάτης) καὶ ἔπειτα

Βύζαντος ἀολή ἐστὶα Κωνσταντίνου

φ. 5β Συνάγωγὴν κάλλιστα πάντα σκερπίσας εἰκὼν ἵππου πτεροφόρου κτλ. ἔμπροσθεν μετὰ ἡμισελήνου ἐπὶ τοῦ σώματος καὶ ἐπιγραφῆ «σουλτάν σελίμης».

φ. 6α «Στίχοι οὗς μέλλει εἰπεῖν ὁ ἄγγελος τῷ βασιλεῖ» μετὰ εἰκόνης.

φ. 66 ἔξακολουθοῦσιν εἰ στίχοι καὶ εἰκόνες ὡς καὶ ἐν φ. 7α.

φ. 76 «Στίχοι τοῦ ἀγγέλου πρὸς τὸν βασιλέα» μετὰ εἰκόνας ἀγγέλου κρατοῦντος στέμμα.

φ. 8α «Στίχοι τοῦ πατριάρχου πρὸς τὸν βασιλέα» (εἰκὼν πατριάρχου, ἀξία λόγου διὰ τὸ κωνικὸν σχῆμα τῆς μίτρας, καὶ βασιλέως).

φ. 86 «Χρημὸς Δανιὴλ μοναχοῦ περὶ τῆς ἐπτάλοφου καὶ περὶ τῆς νήσου Κρήτης καὶ ἐτέρων καὶ τί ἐστί τὸ μέλλον αὐτῶν».

ἄρχ. Οὐαί σοι, οὐαί σοι, πόλις ἐπτάλοφος

«Περὶ τῆς νήσου Κύπρου τοῦ αὐτοῦ Δανιὴλ»

ἄρχ. Οἱ αἴσοι πλημμελημάτων κεκαυμένη κύπρος τάλαινα.

Ἔπονται ἀπὸ φ. 105 καὶ ἐξῆς ἐν τῷ δευτέρῳ μέρει ἐπὶ μεγαλύτερου χάρτου καὶ ἄλλῃ χειρὶ οἱ ἑμμετροὶ χρησμοὶ «Τὴν ἐχθροποιὸν ἐνδεθεν κρύπτει πλάνην» καὶ ἀκολουθοῦσι τὸ «αἷμα, μετάνοια μοναρχία» κτλ. ὡς ἐν τοῖς ἄλλοις χρησμολογικοῖς κώδικι Βενετίας, ἀλλὰ λείπουσιν αἱ εἰκόνες ἀφεθέντος χώρου χάριν αὐτῶν.

φ. 22α «Λέοντος στίχοι λαμβικοί. Βύζαντος ἀδελή

φ. 22β Τὴν ἐχθροποιὸν ἐνδεθεν κρύπτει πλάκα κτλ. ὁμοία ἐπαναλαμβάνόμενα ὡς ἐν φ. 105 καὶ ἐξῆς μετὰ λαμπρῶν εἰκόνων, διαφόρων τῆν ἐκτέλεσιν, ἐνίοτε δὲ καὶ τὴν ὕλην.

Ἐν φ. 376 ἐνθα ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ πατριάρχης ἡ μήτρα τοῦ πατριάρχου διαχιδῆς ὡς ἡ τῶν φράγκων.

Μεταξὺ φ. 376 καὶ 38α (κάτω νέα ἀρίθμησις 40—44 διότι ἔπονται καὶ δύο λευκά) χειρὶ ιζ' αἰῶνος ταῦτα τὰ γράμματα εὑρέθησαν εἰς τάφον... τοῦ μεγάλου πατριάρχου Σχολαρίου» τῆ πρώτῃ τοῦ ἰνδίκτου κλπ:

φ. 38α Τὰ αὐτὰ τοῦ Σχολαρίου ἐν τῷ ἀρχικῷ κώδικι τοῦ ιε' αἰῶνος. Τὰ γράμματα καὶ ἡ ἐπιγραφή ἐρυθρά, ἡ διάστιχος ἐξήγησις μελανή.

φ. 41α «Περὶ τοῦ θρυλλουμένου πτωχοῦ καὶ ἐκλεκτοῦ βασιλέως....»

φ. 44β «ἀρχὴ ὠδίνων καὶ περὶ τῆς κ)λεως» Εὐχαρήσαντος ποτὶ ἐπιφανίου.

φ. 45β—46α λευκά.

φ. 46β ἄρχονται πάλιν ἄραιοι μὲ κενὰ διὰ τὰς εἰκόνας χρησμολ. στίχοι μὲ ἐπιγραφὰς «προτίμησις» «εὐλάβεια» «προχειρίσις» κτλ.

φ. 50α Ἐκ νέου «περὶ τοῦ θρυλλουμένου πτωχοῦ καὶ ἐκλεκτοῦ βασιλέως» (Ὁ κώδιξ ἐμαλετήθη ὑπὸ Βολίδου) Ἴδε καὶ κώδικα Βερολίνου 297. De Boor σ. 163. Ἐνθα Darunter eine Federzeichnung ἔχει προστεθῆ ἐν τῷ ἀντιτύπῳ τοῦ καταλόγου ἐν Μονάχῳ ἴσως χεῖρι τοῦ Βολίδου des Patriarchen Scholarios, von ihm ein Grab).

3.

Μαρκιανῆς Cl XI cod. 32, 1στ' αἰῶνος.

φ. 1α-4β τεμάχιον χρησμοδ. κώδικος ὁμοίου πρὸς τοὺς ἐπισθεν μετ' εἰκόνων.

Προτίμησις. Εὐλαβεία. Προχειρίσις.

Ἐν φ. 2β «Κυροῦ Ἀρσενίου πρωτονοταρίου πατριαρχικοῦ τοῦ Μαρκέλλου» (καταλογάδην).

Μονοκέφαλον θηρίον
ἐφανήσθη ἐν τῷ κόσμῳ
γένεῖα ἔποισε περίσσα
Καὶ πολὺν τόπον ἐπίασεν
Ἐἰς βαθμοὺς ἀνέβη δέκα
στὲν ἐνδέκατον ἐπέσα
στὲν δωδέκατ' ἐφανήσθη
καὶ δὲν σὴνεται τελείως
καὶ ὁ τόπος ποῦ ἐπίασεν
ἄρχησε νὰ ξεφυτρῶναι
νέον χορταράκιν ἄσπρο
κῆλαμπεν ὡς περ τὸν ἥλιον
κῆρχισαν ὄλα τὰ ζῶα
τὸν θεὸν ναὸχαριστοῦσι

ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ ΤΟΜΟΣ ΙΘ'

ποῦ τὴν λευθεριὰν ἐπήραν
καὶ σὲ βόσκημον ἐμπήκαν.

(Ἔπεται κάτωθι τούτων ἐν τῷ μέσῳ τῆς σελίδος ἄχρωμος εἰκὼν
δράκοντος πτερωτοῦ) κάτωθεν αὐτοῦ τὰ «Ἰανουαρίου γὰρ τὰ ἔτη»,
ἔτερ' ἴδε' κάτωθεν, ὡς προαναγνωστέα τὰ «εἰς ἑνέα πέντε καί ξι».

Εἶπε δηλαδὴ ἡ διάταξις τῶν φ. 26 καὶ 3α ἦδε· 26

Κυροῦ ἄρσενίου πρωτονοταρίου κ.λ. Μονοκέφαλον θηρίον κ.λ.

Εἰς ἑνέα πέντε καί ξι κ. λ.

Ἰανουαρίου γὰρ τὰ ἔτη εὐδομάς ἔσεται μία . . .

θεωρεῖ τοιοῦτον πρᾶγμα κ. λ.

. . . ἀλλ' ὁ ὕψιστος ὁ μέγας.

Ὡστε ἀναγνωστέον, κατὰ τὴν ἀνωτέρω σειρὰν 1, 2, 3, 4.

Μετὰ τὸ ἀνωτέρω ἀντιγραφὴν 1· ἀντιγράφῳ ἐδῶ τὸ ἐν φ. 3α
ὑπ' ἀρ. 2 (συνέχειαν τοῦ 1 ;)

φ. 3α (ὁμοίως καταλογάδην)

Εἰς ἑνέα πέντε καί ξι

ἑπτὰ λέγω καὶ δεκάδα

τρὶς ὀκτώ καὶ τρὶς γὰρ ἕνα

καὶ τρὶς τέσσαρα σὰς λέγω

μέλλει νὰ χαθῆ τελείως

ὁ δωδέκατος ὁ ὕψισ

τοῦ ὀποίου τὰ κεφάλια

θέλουν τὰ διαμοιραστοῦσιν

ἄρκτος ἄλουποῦ καὶ λύκος

καὶ ὁ φουμισμένος λέων

τότε μέγα θὰ συρίξει

εἰς τὸ τέλος τῆς ζωῆς του,

κ' εἰς τὸν ὕψιστον ὑβρίσει

ἐκ τὴν ἐπαρσιν τὴν ἔχει

φ. 26 κάτωθεν τοῦ μονοκεφάλου δράκοντος

Ἰανουαρίου γὰρ τὰ ἔτη

εὐδομάς ἔσεται μία

καὶ δεκάς καὶ μία μονάδα

καίπειτα νὰ λάβῃ τέλος·
 ὁ δὲ μετὰ τοῦτον μῆνας
 ὀλίγον θέλει βραχυλεύσει
 κείς τὸν ὑψιστον ὑβρίσει
 καὶ ναοὺς νὰ ἐρημώσῃ
 καὶ πολλοὺς πτοχοὺς ὀλέσει
 ἀλλ' ὁ ὑψιστος ὁ μύγας
 φ. 3x κάτωθεν τοῦ πολυκεφάλου δράκοντος
 θεωρεῖ τοιοῦτον πράγμα
 τέσσαρα θηρία θὲ πέψη
 καὶ τοῦ θέλουσιν συντρίψῃ
 τὴν πεντόφθαλμόν του κάραν
 καὶ τὸς γνάθους τοῦ στρεβλώσει
 κείς ἑπτάδα καὶ δεκάδα
 τὴν ἑπτάλοφον νὰ λάβουν
 καὶ ὁ τρίτος τῶν θερμόντων
 τοῦτος θέλει γένη πρώτος.
 Τοῦτο ὁ νοῶν νοήτω
 μόνο καὶ ὀπώχει γνώσιν
 καὶ ὀποῦ καλῶς τὸ γνώσει
 σοφωτάτην γνώμην ἔχει·
 ὀποῦ δὲ τὸ περιπέξει
 ἄφρων γὰρ ἔστι καὶ ἄνους :

Ἐν δὲ τῷ φ. 35 «Λέοντος τοῦ σοφωτάτου βασιλέως περὶ ἀναστάσεως τῆς Κ)λεως. Ἄρχ. Βύζαντος ἀυλή.

Εἶτα ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ :

«Ὁ δὲ Σιδύλλης χρησμὸς τῆς Ἐρυθραίας ἢ Φελλοῦς περὶ Βυζαντίου Ἀτάλφ δοθεὶς οὕτως ἔχει».

Ἦ βασιλεὺ θρηκῶν λήψεις πόλιν ἐν προβάτοισιν.

αὐξήσει δὲ λέοντα μέγαν γαμφώνυχα δεινόν,
 ὅς ποτε κινήσει πατριᾶς κειμήλια χώρας,
 γαῖαν δ' αἰρήσει μάχθων ἄερ' οὐδέ σε φημί
 σκηπτούχοις τιμαῖσιν ἀγάλλεσθαι μάλα θυρῶν

ἐκ δὲ θρόνων πεσέειν, εἶον κύνες ἀμφὶς ἔχουσι.

Ἐν φ. 4α Συνέχεια τῶν ἄνω (πρὸ τῶν τοῦ Μαρκέλλου)
ὁμοίως πρὸς τοὺς ἄλλους Μαρκιανούς καὶ τὸν ταυρί-
νειον : αἶμα καὶ εὐχαριστία μετ' εἰκόνων.

4.

(Ἐμελετήθη ἐν Βενετία τῷ 1903).

Ταυρίνου Β, V, 27 ἐς αἰῶνος.

Μεθοδίου Πατάρων. Ἐν φ. 16 εἰκὼν ἐγχρωμος «ὁ ἅγιος Με-
θόδιος ἐπίσκοπος Πατάρων».

φ. 19β «ὁ σχολάριος πατριάρχης» (εἰκὼν) καὶ κάτω «ὁ τάφος
τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου».

φ. 20 «Ταῦτα τὰ γράμματα εὐρέθησαν εἰς μνημεῖον μαρμα-
ρένιον τοῦ ἀγίου τάφου τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου· ἐξηγήθη ταῦτα
ὁ μέγας πατριάρχης ὁ σχολάριος».

Ἄρχ. τπ' τε ἰδ κτ ἢ βοιλ τ ἰσμλ' ὁ κλμ νμάμς.

φ. 206 Ἄκουσον τὴν ἐξηγήσιν. Ἔτερος χρησμός.

Δις τρῖσαριθμῶν χιλιοντάδος νόει.

Τῇ πρώτῃ τῆς ἰνδίκτου ἢ βασιλεία τοῦ Ἰσμαήλ ὁ καλούμενος
Μωάμεθ μέλλει διὰ νὰ τροπώσῃ γένος τῶν Παλαιολόγων τὴν ἐπτά-
λοφον κρατήσῃ, ἔσωθεν βασιλεύσῃ, ἔθνη πάμπολα κατάρξει, καὶ τὰς
νῆσους ἐρημώσῃ, μέχρι τοῦ Εὐξήνου Πόντου, ἱστρογήτονας πορθήσῃ:

Τῇ ὀγδόῃ τοῦ ἰνδίκτου πελοπόννησον κατάρξει:

Τῇ ἐννάτῃ τῆς ἰνδίκτου εἰς τὰ βόρεια τὰ μέρη, μέλλει διὰ νὰ
στρατεύσῃ:

Τῇ δεκάτῃ τῆς ἰνδίκτου τοὺς δαλμάτας τροπώσῃ, πάλιν ἐπι-
στρέψῃ, ἔτι χρόνον τοὺς δαλμάτας πόλεμον ἐγείρῃ μέγαν, μερικῶς
τε συντριβῆναι καὶ τὰ πλήθη καὶ τὰ φύλλα συνοδεῖ τῶν ἑσπερίων·
διὰ θαλάσσης καὶ ξηρᾶς τὸν πόλεμον συνάψουν καὶ τὸν Ἰσμαήλ
τροπώσουν:

Τὸ ἀπόγονον αὐτοῦ βασιλεύσῃ ἑλαττον, μικρὸν ὀλίγον:

Τὸ δὲ ξανθὸν γένος ἅμα μετὰ τῶν πρακτόρων ὅλον Ἰσμαήλ τρο-
πώσουν, τὴν ἐπτάλοφον ἐπάρουν μετὰ τῶν προνομίων.

Τότε πόλεμον ἐγείρουν ἐμφύλιον ἠγριωμένον μέχρι τῆς πεμπτέας ὥρας καὶ φωνῇ βοήσῃ τρίτον· στήτε στήτε μετὰ φόβου, σπεύσατε πολλὰ σπουδαίως· εἰς τὰ δεξιὰ τὰ μέρη ἄνδρα εὐρηται γενναῖον, θαυμαστὸν καὶ ρωμαλαῖον.

Τοῦτον ἐξεταὶ δεσπότης | φ. 21α | φίλος γὰρ ἐμοὶ ὑπάρχει· καὶ αὐτὸν παραλαβόντες θέλημα ἐμὸν πληρεῖται : Ἔτερος χρησμός.

Δις τρισαριθμῶν, χιλιοντάδος νόει, ἔταν τέρμα φέρουσι σὺν ἑβδομῶν αἰῶνα. Ξυθὸν γένος ὄρμηται, πρὸς βυζαντίῳ, στέφος γὰρ ἐν σοὶ τὸ στέφος ἔταν ἄρη.

Πρὸς ὕψος ἔξω, τὴν πατηθεῖσαν χάριν, αἶ αἶ φεῦ μοι καὶ κόψονται πάμπ^λ (=πάμπολλα) τῶν βροτῶν γένη. Ἄχρι τόκον τε καὶ τέλος ἀλαζῶνος, ὀπηνίκα μὲν εἰς ἄδην τρέχων πάντως. Τοὺς ἐν τάφοις σπεύδοντας καλεῖτους ἔξω· τῶν δυσσεβῶν σύστημα κόπτονται ἔξω· φεῦ σοι Πελοπόννησος πολεμηθεῖσα, οὐχ' ὡς ξένος κίνδυνος, ἀλλὰ εἰκείοις. Ὡς πλαῖστα κόλα μένουσιν ἐν ξαμιλλίοις. Γότθων συρισμὲς υἱοῦ τῆς Ἄγας φεῦ μοι.

Ἄγε τρισαθλισμοῦ ὕδατος τοῦ Ἄλφατος, ὦ τῶν συμφορῶν τῆς νήσου τῆς Ἑλλάδος. Μᾶλλον δὲ τὰ πρότιστα πάσαι τῇ κτίσει.

(Ἔπονται εἰκόνες ἑγχρωμοὶ: Θεόφιλος ὁ πρεσβύτερος καὶ Ἰωάννης ὁ ρυζανός).

φ. 21β εἰ Ἔτεροι χρησμοὶ Θεοφίλου πρεσβυτέρου Ῥωμαίων καὶ κληρικοῦ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας τῆς παλαιᾶς Ῥώμης μεταβληθεῖς ἀπὸ Ῥωμαϊκὰ εἰς τὴν Ἑλλάδα διάλεκτον παρὰ νοταρίου κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Ῥυζανοῦ.

(Ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἐρυθρὰ ὡς καὶ οἱ χρησμοί, αἱ ἐξηγήσεις μέλανι).

Τὰ δυτικὰ μέρη λέγει, οἶον Οὐγκρους, Ζήκχους, Ἄλανούς, Βλάχους, Κωμάνους, τὸ δὲ σημαίνουσιν ἀντὶ τοῦ βοῶσι καὶ κράζουσι· καὶ σημαίνουσι καὶ φωνάζουσι. †

Ὁδύρονται καὶ κλαίουσιν ἀπελπίζοντες.

καὶ πτερὸν ἀποτινάσσουν, συντρομάσσουν καὶ φοβοῦνται, ὅπου ἔκειτο ἀμουχλιασμένον, μετὰ τὴν γραίαν τὴν ἀλεποῦτιζαν : †

Τὴν τυραννίδα λέγει, ἣν ἐκπαλαὶ εἶχον οἱ τοπάρχαι εἰς τὸν

τόπον· δολερὰ γὰρ ἡ ἀλώπηξ ὡς καὶ αὐτοὶ πανουργεύοντες : ἱ
 ἦλθεν ἄλλος ἀδριωμένος μετὰ Σέρβων κοπανάτων, ἔχων βίτζα
 σφυρισμένην :—

Ἄνθρωπος ἐκ Σερβίας λεγόμενος Διονύσιος, ἐλθὼν εἰς Βηθανίαν
 μετὰ μαχήμων ἀνδρῶν πλείστων, ἔχων συμμάχους τοὺς τοὺς ἐκ
 βορρᾶν· ὡς καὶ καθιέρξεν Ἀλέξανδρος τῶν Μικαδόνων βασιλεύς.
 τοῦτους ἔλαγα βίτζα σφυρισμένην.

καὶ τὸ κουκούη πλειονάζει καὶ τὸν κόσμον σακτανίζει. — Φωνή
 ἐκπληκτικὴ βυχᾶται ἡ ἡπειρος καὶ Ἰουδαία:

εἶδα γραία καὶ πηδα τράφον.

φ. 22α. Ἡ γραία ὁ κόσμος: τρά φρούρια καὶ ὄχυρὰ ὄρη· καὶ
 ὡς τὴν εἶδα ἐξενιζόμενην πῶς ἡ γραία πηδα τὸν τράφον καὶ οὐ φο-
 βεῖται να μὴν πέση, ἀλλὰ τρέχει καὶ πηδα τὸν καὶ τὸν τράφον
 καταλύτον: ~

Ἐκπλήττομαι ξενίζομαι, πῶς ἡ κτίσις κρύπτεται εἰς τὰ φρού-
 ρια ὄρη καὶ ἀλσώδη καὶ κρημνώδη καὶ οὐ τρέμει τὴν αὐτῆς ἀπώ-
 λειαν· ἀρχομένης τῆς Ἰνδικτιῶνος τῆς ἐβδόμης καὶ ὀγδῆς περιπα-
 τούσης καὶ ἀρχομένης τῆς ἐνάτης ἀρχομένου τοῦ ἑξακισχιλιοστοῦ
 καταλείπεται ταύτας. Ἀρχομένης δὲ τῆς ἐβδόμης καὶ μέσον ἀρχο-
 μένου ἑξακισχιλιοστοῦ πεντακοσιοστοῦ ἀρχεται ἡ δύναμις τῶν
 υἱῶν τῆς Ἄγαρ ἦτοι οἱ ἐκ τοῦ Ἰσμαήλ καταγόμενοι καὶ πατάξωσι
 πᾶσαν τὴν δύναμιν Ἑλλήνων καὶ Ἑβραίων, διελθόντες ἕως γῆς
 Μαδιάμ.—

Ἀρχομένου δὲ τοῦ ἑξακισχιλιοστοῦ καὶ ἑξακοσιοστοῦ, κυριεύ-
 σουσι Περσίαν Αἴγυπτίαν Αἰθιοπίαν Πεντάπολιν Τύρον Ἄκιν Τρί-
 πολιν καὶ τὸν Ἅγιον τάφον καὶ πᾶσαν παραλίαν ἕως Κουρκιστά-
 νην Μαλαγέρτας Ζακχίαν καὶ μικρὰν Κωμανίαν Κατανήχατ ἕως
 Ἀρζωρούμην καὶ οὕτως ἐνωθέντες τῷ ἑξακισχιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ
 ἔτει Τάταροι καὶ Ἰσμαηλίται παραλάδωσι Σιδάστειαν Δόκιαν τὰ
 μέρη Δαζήμου καὶ Ἀγκύρας καὶ Κλαυδιουπόλεως || φ 226 || Χαρ-
 διανοῦ καὶ μεγάλης Ἀντιοχείας Φνασίου Κανακάμψιν, σὺν τῷ Ἀ-
 νεῖν καὶ Ἀμισον μέχρι Σινώπης καὶ Γουρας.

Ἔρχεται ἡ Μαρία ἐκ τῶν μῆλων καὶ βαστᾶ σακὴ δισάκῃ μετὰ

λευρῆ σπασμένον νὰ ζημώσουν τὰ κουλίκια τὰ γλυκέξινά νὰ φάγουν:

Μαριὰ ἡ νότου βασιλεία καὶ τοῦ Σάρπαι ἦτοι τὸ διακάχη εἰ ἐκ Περσίας Ἀβραάμης καὶ εἰ Ἰσμαηλῆται· Ζίμη Κωλίκια δὲ τῶν Μήδων οἱ σατράπαι, οἱ τοπάρχαι Μήδων τῆς γῆς ἧς παρέλιόν. Καὶ γλυκέξινά τὰ φέρνουν. Κοῦρσοι αὐτοῖς μὲν γλυκαῖα, τοῖς πενθοῦσι δὲ πικρὰ καὶ ὕξυνα, ὡς τὰ φέρουν στερήσεως ἐπαρχιῶν τόπου αὐτῶν: Τὰ ψωμῖα θορῶ συγκέπτουν, ἀπεδίθεν ἀπ' ἐκεῖθεν εἰς ἑπτὰ καὶ ὀκτὼ κομάτια καὶ γρινιάζονται ἀλλήλους τίς νὰ πάρει πλεότερῆ τῆς· τίς νὰ φάγει πλέον νὰ ζήσει: Τα ψωμῖα εἰσὶν αἱ χώραι ἧ τέποι αἱ ἐπαρχίαι οἱ ἐκ τῆς Ἀνατολῆς λαοὶ καὶ τὰ κοῦρσα· εὔτοι μεριοῦσιν εἰς ἑπτὰ καὶ ὀκτὼ μερίδες καὶ ἐρίζονται ἀλλήλους τίς νὰ ἀρπάσει καὶ νὰ ἐξουσιάσει: Ἔδῃ νέφος ἀποπάνω μὲ χειμόνα καὶ κουκου δε: καὶ βροχὴν ἀναμιγμένην καὶ ἐπίκατζε τὸ ἀκάνθ καὶ ἱψίξεν αὐτοῦ τὴν ῥίζαν. Τὰ ἐκ νότου λέγεται ἐπάνω γένος φοισάτον πλῆθος ἀναρίθμητον οἶον Τάρταροι Μιδαῖοι ὀνομαζόμενοι Σάρπαι Λίθιοι καὶ Αἰγύπτιοι καὶ Δάναπροι καὶ πα | φ. 23α | τάξουσι Σπάνους Σέρβους Οὐγκρους καὶ Ἀλάνους, οἱ ἦσαν συνηγμένοι ὑπὸ τοῦ πυρεῦ ἀκάνθου καὶ ἀφανήσωσιν αὐτοὺς καὶ πᾶσαι ἐπαρχίαι Δύσεως αἰχμαλωτεύσουσι· καὶ ἀποστρίψωσιν εἰς τὰ ἴδια αὐτῶν καὶ ἐφύσησεν ὁ νότος καὶ ἀποπίσω ἡ ἀσπίδα καὶ τὰ δένδρη ἐξεριζώνη, τὰ ποτάμια ἀνακρατῆ τα καὶ τὴν θάλασσαν ἐπέρνουν: Ἄνεμος ὁ νότος, οἱ Πέρσαι· καθὼς ὁ τῶν ἐπιθυμιῶν Δανιήλ φάσκει βραχίον νέτου· ἀποπίσω ἡ ἀσπίδα, υἱοὶ τῆς Ἄγαρ, ἦτοι οἱ Σχύθεσ παιδίσκης Ἀβραάμ· καὶ παραλαβόντες πᾶσαν γῆν ἕωαο καὶ ὄμφαλοῦ γῆς καὶ Λίθιοιαν Πεντάπολιν Τύρον Ἀντιόχιαν καὶ Ἄκην καὶ λεηλατήσαντες ἀπωλέσωσι πλήθη ἄπειρα ἕως Ἀρμενίας καὶ Κυλικίας: Καὶ ὡς τὸ ἤκουσε καὶ ὁ πάρθος καὶ ὁ λέων καὶ ὁ βασιλίσκος καὶ ὁ λύκος καὶ ἡ ἀλώπηξ ἐσυνήλθον· καὶ ἐκεῖ ὅπου ἀναμίξουν, ἦλιε μὴ ἀνατείλης. Ἰεὼν δὲ ὁ βασιλεὺς Χριστιανῶν καὶ ὁ Αἰγίδης Τραπεζονταῖος καὶ ὁ Κυλικίας καὶ Ἀρμενίας (ἐξ: Ἀρμ) Λαμπρὸς ὁ Ῥώμης (ἐπὶ ἀφανῶν) ὁ τῆς Δύσεως ὁ Ἀλαμάνος ὁ Κουτρύλης καὶ ὁ Ἀρσάνης στρατοπεδεύσωσιν ἀμφότεροι μετὰ

λαοῦ ἀναριθμήτου χιλιάδας καὶ μυριάδας καὶ ἐλθόντες συγκροτήσωσι πολέμους ἰσχυροὺς μετὰ Μιδῶν (πρότερον Μιδῶν). Ἰνδιανοὶ Ἄνατολίται (τὸ Ἄνατολίται προστεθ. ἐν τέλει τοῦ στίχου καὶ τῆς σελίδος ἐν τῇ ὥφ) || φ. 236 || Χαλδαίων Βαβυλωνίων Τατάρων καὶ Ἰσραηλιτῶν καὶ πλήξουσι καὶ πληγήσονται καὶ συγκερασθήσεται ἡ θάλασσα ἐκ νότου αἵματος σταδίους τετρακοσίους καὶ πνιγήσονται ἵπποι ἐπιδύομενοι καὶ σώματα πτοθέντα ἀναιρεθήσονται χιλιάδες ἑξακόσiai ἐνενηκοντα εννέα καὶ ἐν ἐπταλόφῳ (ἐν τῇ ὥφ ἐπτάλοφος) ἐνδον ἐπάκις ἐπτὰ χιλιάδες· διὰ τοῦτο λέγει ὅτι τὰ κούρδουλα ἐξερίζονα, ἦτοι τοὺς ἀνθρώπους, τὰ σταφύλια ἐξερογίζει, ἦτοι χωρίζει μητέρας ἀπὸ τέκνων, τὸ κρασι ἀναπλημμένει, (ἐν τῇ ὥφ: α̅ ἐν τῷ στίχῳ ἀπὸ ρογίζει—κρασι ἀνα·) τὸ αἷμα τοῦ λαοῦ, ὡς βροχὴ ἀφόρητος δράμη καὶ πνιγήσεται ἡμίονος τριετής. Καὶ ἔρχεται πολλὴν ἰέραξ νακαθίσει νὰ τοὺς βλέπει κυριακὴν καὶ τὴν δευτέραν καὶ τὴν τρίτην ἡμέρη. (οὕτως iterata). Ὁ ἀγγελοφόρος βασιλεὺς φορῶν τρισσῶς τὴν τετάρτην ἦτοι ἐνιαυτοὺς δώδεκα. Καὶ ἔρχεται πουλὴν ἰέραξ νὰ καθίσει νὰ τοὺς βλέπει κυριακὴν καὶ τὴν δευτέραν καὶ τὴν τρίτην ἡμέρη. Ὁ ἀγγελοφόρος βασιλεὺς φορῶν τρισσῶς τὴν τετάρτην, ἦτοι ἐνιαυτοὺς δώδεκα τὸ πρῶτ' ἔρχεται καὶ ὁ κληρονόμος καὶ βασιλεὺς σκαμνὴ καὶ ξίφος καὶ λαμπάδας ἀπτομένας καὶ τραπέζαν ἐστολισμένην· οἱ παπάδες φορεμένοι ἀποπίσω ἀκολουθοῦσι καὶ κρατοῦν χαρτὴ || φ. 24α || καὶ ψάλλουν κε κε ἐπίδλεψον ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἴδε καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἀμπελον ταύτην καὶ κατάρτισαι αὐτήν, ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιὰ σου.

Κληρονόμος ἔ πένης βασιλεὺς· τὸ πρῶτ' ὡς ταχύ· βασιλεὺς σκαμνὴ, ὁ θρόνος τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ὅς εὐτρεπίσθη ὑπὸ τῶν ἀγίων ἀγγέλων· ξίφος δὲ πρὸς ἀπώλειαν καὶ ἐξολόθρευσιν παντὸς τοῦ λαοῦ τοῦ ἀπίστου· λαμπάδες ἀπτομένας τὰ ἔτη τῆς βασιλείας αὐτοῦ φαιδρά, ἦτοι εἰρηνεύοντα καὶ ἀγαθοποιούντα καὶ ἐνφορῶντα πιστοὺς· τράπεζαν ἐστολισμένην, ὁ πλοῦτος τοῦ θεοῦ· καὶ ἡ εἰρήνη καὶ μονοκρατορία ἀπὸ ἀνατολῶν ἕως δισμῶν : †

Οἱ παπάδες φορεμένοι ἀπὸ πίσω ἀκολουθοῦσιν. Ἐκδοῦντες τῷ κυρίῳ περὶ εἰρηνικῆς καταστάσεως κόσμου καὶ εὐσταθείας τῶν

ἐγίων τοῦ θεοῦ ἐκκλησιῶν. Στίχοι Ὅταν ὁ τλήμων ἑπένης
ἡ δούτης ἐκ νότου ἴξει πρὸς σὲ τῆ ἐπταλόφῃ : τότε θυζαντῆς κυ-
ρία καταστήσει, σὲ τὴν βαβυλῶν βασίλισσα τοῦ κόσμου.

Στίχοι ἕτεροι πρὸς αὐτόν. Καὶ στύλος ἀναφανείσ ἀναβοήσει
μέγα, ἄπιτε σπουδῆ πρὸς δυσμὰς ἐπταλέφου. † Εὐρητε δ' ἄνδρα
φίλον ἑμὸν οἰκέτην, μέλικρανὸν μελιχρὸν πάρουν ὑψίνου. Τὸ μέ-
λος ὀξύτατον εἰδέναι μᾶλλον καὶ τίλος αὐτῷ δεξιῷ ποδὶ μέγας. Οἴ-
δασι πολλοὶ κἄν μηδεὶς τοῦτον βλέπει· ὡς ἐξύπνου (ἰμή διόρθ. γρ.
ἐξ ὑπνου) γὰρ φανερωθεὶς ἀθῶν : (γρ. ἀθρόον). | φ. 246 || Ἄξατε
ἄξατε τοῦτον εἰς ὀκταλείους δέμους· οὗτος κρατήσῃ τετράκις (ἐπὶ
κιρρῶν ἀφανῶν) ἐννέα χρόνους. Καὶ πάλιν ἔξει ἐπτάλοφε τὸ
κράτος:—Τοῦτον οὖν ὡς εἴρηται βασιλεύσαντος πατάξα καὶ ἐξο-
λοθρεύσει πάντα τὰ ἄπι ἔθνη καὶ καταδιώξει αὐτά, καὶ ἐρημωθή-
σεται πᾶσα Αἴγυπτος (ἰξ: Αἴγ.) καὶ μονοκρατήσῃ πᾶσαν κτίσιν
καὶ οἰκισθήσεται πᾶσα πόλις καὶ χώρα καὶ εἰρηνεύσει πᾶσα ἡ γῆ
καὶ ἐπανέλθωσιν ἕκαστος ἐν τῇ αὐτοῦ πατρίδι καὶ ἔσῃ τὸ κρά-
τος αὐτοῦ ἔτη τριακονταεξ καὶ ενσὶ τὸ κράτος αὐτοῦ ἔτη τριά-
κοντα [οὕτω διαγεγραμμένα κάτωθεν] ἐν τῷ εἰπεῖν τὸν λόγον αὐ-
τοῦ· περιφραχθήσεται ἡ ἀμπελὼν αὐτοῦ· καὶ συνάγονται αἱ βόγες
καὶ αἱ σταφυλαὶ καὶ πεσοῦνται εἰς τὴν κληρονόμον· ἀμπελῶν ἔστιν
ὁ κόσμος, καὶ ὀχυροῦται ὑπὸ τοῦ κληρονόμου, ἦτοι τοῦ πένητος
τοῦ βασιλέως· καὶ συνάγονται πᾶσαι αἱ βόγαι τῆς σταφυλῆς, ἄνθρω-
ποι λέγω πλούσιοι καὶ πένητες, γύναια καὶ νήπια καὶ ὀδηγηθήσον-
ται ὑπὸ τοῦ βασιλέως τοῦ ἀναζητήσαι καὶ ἐλθεῖν εἰς τὰς ἐαυτῶν
πατρίδας.

Ἔμαθον τὰ χωράφια ὅτι ὁ ρογολόγος ἦλθε καὶ τρέχουσι καὶ
ὑπάγουσιν πάντες ἐρωτῶντα τοὺς παπάδας ποῦ ἔστιν ὁ ρογολόγος : Καὶ
μαθόντα παρ' αὐτῶν ὅτι ἐντός ἐστὶ τοῦ ἀμπελῶνος, ἐξῆλθεν ἡ φήμη
καὶ ἡ ἀριστεία τοῦ βασιλέως ἐν παντὶ τόπῳ, καὶ ἐξῆλθον σοφοὶ καὶ
γραμματεῖς οἰκιστοὶ καὶ ὑπατοὶ, σατράπαι καὶ τοπάρχαι, ἐπαρ-
χοὶ καὶ στρατηγοὶ· καὶ μαθόντες ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐν ρώμῃ ἐστίν,
ἄχθήσονται | φ. 25α | εἰς τὴν αὐτοῦ θέαν καὶ προσκύνησιν· πορευ-
θέντες δὲ καὶ θιασάμενοι ἔλαδον ἕκαστος τὸ ἐαυτοῦ καταθύμιον.

ἔρωτήσουσι δὲ τὸν βασιλέα λέγοντες· πῶς ἀκούει τὸ ὄνομά σου· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς λέγει· ὁ πτωχὸς ὁ πτωχολέων, τὸ ὄνομά μου Ἰωάννης, τῶν πάντων εἰμι δ' ἐργάτης· καὶ ἦλθον νὰ θεωρήσω μόνον τὰς τριακονταεξ ἡμέρας. Ἐγὼ εἰμι ὁ βασιλεὺς ὁ πένης, ὁ ἐλειῶν πτωχοὺς καὶ πένητας· τὸ δὲ ὄνομά μου Ἰῶτα καὶ ὦ μέγα σὺν τῇ μακρᾷ, εἰ λέγεται Ἰωάννης καὶ ἐλήλυθα ἐν τῇ κτίσει εἰς χριστιανῶν πρεσβεῖαν, ἵνα ὀλέπω τούτους καὶ φυλάττω ἐν χρόνοις τριακονταεξ, καὶ ἀπὸ ἐκεῖ πορεύομαι ὅθεν ἐξηλθον:—

(Ἐπειτα εἰκὼν Ὁ κύριος Λέων ὁ σοφός).

φ. 255.

Χρησιμοὶ τοῦ κυροῦ Λέοντος τοῦ σοφωτάτου βασιλέως περὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

(Ἄρχ.) Ὅτι ἐξ ἐώας καὶ δυσμῶν ἤξει μάχη, ὅθεν δεκάτης δετεμῆ κορυφαῖος.

(Τέλος): σκῆπτρα κρατήσῃ τῆςδε τῆς Βυζαντιδος, καὶ πάλιν ἔξει ἐπτάλοφος τὸ κράτος.

(ὁ τελευταῖος στίχος τοῦ φ. 256 εἶνε ἡ ἐπιγραφή «Ἐτερος τοῦ αὐτοῦ κυροῦ Λέοντος τοῦ σοφωτάτου βασιλέως».)

Ἄρχ. δὲ ἐν φ. 26α. Ἐραγε τὸ μικρὸν ποντίκην τὸ βαστάγι τῆς κανδήλας κτλ. τέλ. νὰ ξαναχυθῇ ἡ κανδήλα καὶ ἐξαναλάμψῃ πάλιν.

Ἐν τῷ αὐτῷ φ. 26α κατωτέρω «Ἐτερα τοῦ αὐτοῦ Κυροῦ Λέοντος» ἄρχ. Ἐδε θ̄ καὶ δεκ' καὶ δε πόλεμον τὸν ἔχω καὶ εἶπα σας διὰ τὴν θ̄ καὶ διατὴν κ̄ καὶ ἔσον εἶπα εἶδετέ το.

Τέλ. ἐν φ. 26ε καὶ ἄλλον πλέον οὐδὲν σας λέγω καὶ ἔσον θέλετε λαλεῖτε.

φ. 266. «Ἐτεροι χεῖρισμοὶ καὶ στίχοι τοῦ αὐτοῦ κυροῦ Λέοντος. Φιλόσοφοι· ἀστρολόγοι· αἶμα· σπανίας, ἀρμανίας Ἰουδαίας καὶ αραμίας ὁμόνοια.

Ἄρχ. Τὴν ἐχθροποιὸν εἰδοθεν κρύπτει πλάνην·

(Μετ' εἰκόνων μέχρι φ. 34x)

Ἐν μέσῳ τούτων καὶ ἡ παροιμία: τῶν δύο δερνόντων ὁ τρίτος πρῶτος.

φ. 316 «Περὶ τοῦ θρυλλουμένου καὶ ἐκλεκτοῦ βασιλέως». Ἀρχ.
Τοῦ γνωστοῦ καὶ ἀγνώστου τοῦ κατοικοῦντος ἐν τῷ πρώτῳ ἀγρῷ
τῆς Βυζαντίδος.

φ. 37α «Ἄλλος χρησμὸς ὡραῖος διαλαμβάνων καὶ οὗτος περὶ
τοῦ τέλους τῆς βασιλείας τοῦ Ἰσμεῆλ.

Ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει εὐρίσκειται κιόνιον καὶ εἰς ἓν μέρος
ἴσταται σημεῖον, ξηρόλοφος καλεῖται. Ὑπάρχει μάρμαρον γλυπτὸν
λευκὸν ὡραιότατον καὶ ἔχει πάντας τοὺς χρησμοὺς οὓς ἔκαμεν ἑκαίσει
τοῦ βασιλεῦς ὁ υἱὸς τοῦ ἐκ Μακεδονίας ὁ λέων ὁ σεφώτατος ὁ μέ-
γας αὐτοκράτωρ.

Λέγει γὰρ πέντε βασιλεῖς ἀπόγονοι τῆς Ἄγαρ, παραχωρήσει
τοῦ θεοῦ κυρίου τοῦ δεσπότη τὴν πόλιν βασιλεύσειν φημί τοῦ Κων-
σταντίνου, μετὰ πολλῆς δυνάμεως ταύτην περικρατήσουσιν. Ἐχει
αὐτοὺς τοὺς βασιλεῖς γλυπτοὺς ἐν τῷ κιόνι, καὶ ἐν τῇ χεῖρᾳ ἔχουσι
ξίφη γεγυμνωμένα | φ. 376 | Καὶ ὅπως μέγας ἴσταται ἕρθιος ἐν
τῷ μέσῳ αὐτῶν τῶν πέντε ἡγεμῶν, πολλὰ ἡγριωμένος. ὡερὶ τοῦ
πέμπτου τε φησὶ εὐθέως τέλος λάθει καὶ βασιλεὺς Χριστιανὸς αὐτὴν
πάλιν ὄρσει.

πέμπτους καὶ ὁ ἕτερος χρησμὸς ὅμοια τούτου λέγει, ὅς ἐν τῷ
τάφῳ ἄνωθεν εὐρέθη γεγραμμένος.

Τοῦ θείου Κωνσταντίνου τε καὶ ἦσαν τὰ στοιχεῖα ἅτινα ἐξη-
γήθηκεν ὁ θεὸς Πατριάρχης Σχολάριος ὁ ἅγιος Γεννάδιος ὁ μέγας·
Μωάμεθ τὸ ἀπόγονον ὀλίγον βασιλεύσει. Καὶ ἐκκλησίου ἅπασαι τὴν
στολισμὸν ὃν εἶχον λάθωσιν ὡς προκαταρχὰς καὶ λάμπσουσιν ὡς ὁ
ἥλιος. Καὶ ὁ θεὸς ὁ ἅγιος ὁ ἰσχυρὸς καὶ μέγας, ὁ εὐσπλαγχνὸς
καὶ δίκαιος Χριστὸς ὁ ζωοδότης, σὺν τῷ ἀνάρχῳ τε πατρὶ καὶ
πνεύματι ἁγίῳ ὑμνοῦνται καὶ δοξάζονται εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

(Τὸ φ. 376 ἔχει καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ κιονίου μετὰ τοῦ ὄψεως
καὶ τῶν Χριστιανῶν μὲν βασιλέων ἐν τῷ κιονοκράτῳ καὶ τῷ τελευ-
ταίῳ σπονδύλῳ κάτω, τῶν ἀγαρηνῶν δὲ βασιλέων κατὰ τοὺς μέσους
σπονδύλους.

φ. 38α Εἰκὼν τοῦ ἀγγέλου χαιρετίζοντος τὴν Κ]λιν.

φ. 386 «Στίχοι τῆς Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ἀγγελοφόρου.

Ἄρχ. Χάρηθι παντάλαινα Βαβυλῶν νέα.—» «Ἔτεροι στίχοι τῆς αὐτῆς Κ]λεως». Ἄρχ. Βύζαντος ἀδλῆς ἐστία Κωνσταντίνου. (Ὁ κῶδιξ τελευτᾷ μετὰ τοῦ φ. 38).

5.

Παρια. 929.

Κατὰ Ομοῦν φ. 414 Venus vani de Op. ch: Πάριθι παντάλαινα Βαβυλωνάια... Ἔπεται δὲ Explicatio zationis dominicae φ.440.

ἄλλ' οὐχ εὖτως τὸ πρῶτον ἐπιγράφεται

Στίχοι τῆς Κωνσταντίνου πόλεως τοῦ Ἀγγελοφόρου (διορθ. ἐξ ἀλγεροφόρου) ἀρχ. Πάριθι παντάλαινα Βαβυλωνάια. Ἰδὼν γὰρ εἶδεν ὁ θεὸς ἐξ ὕψους μόνος καὶ σοῦ κατοκτερίσεν τὴν τριτὴν ἄκραν. Διήκουσι δὲ μόνον μέχρι 417α ἐνθα τέλος «Στίχοι τῆς πόλεως διὰ τὸν πένητα βασιλέα. ἀρχ. [δ] ταν ὁ τλήμον ὁ πένης ὁ βωόπτης» αὐτέθι. «Ἔτεροι στίχοι διατὸν βασιλέαν» ἀρχ. Καὶ στύλλος φανείς ἀναδοῶ σοι μέγα

φ. 419α «Στίχοι τοῦ ἀντιχρίστου» ἀρχ. ὄντως θρηγήσει καὶ κατοιμῶξη γαῖα. Τέλ. (φ. 421α) δεῖ πρέπει πᾶσα δόξα τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἔπεται ἐν φ. 421α «Περὶ τῆς ἁγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας» κατ' ἐρώτ. καὶ ἀπόκρισιν.

Ἄρχ. Ἐρώτησις. Τί δηλοῖ τὸ ἅγιον σημανθήριον εἶταν αὐτὸ σιμένοι.